

Minister har fremhævet, den, at Stempelovgivningen trænger til en Reform i mange andre Retninger, er ikke det eneste og vigtigste Punkt; men naar det ikke er bevist, at denne Reform i Henseende til Sikkerheden og den hele Omfattning er skadelig, og min Paastand ikke er gjendrevet, at den ligesom fra det økonomiske Standpunkt aldrig kan føre til noget Tab, saa troer jeg dog virkelig, at den anden Side af Sagen maa være aldeles underordnet; thi at vente, indtil den hele Stempelovgivning kan blive reformeret, troer jeg ikke kan nytte; thi det kan være kort, og det kan være længe. Men er der virkelig saadanne Ønsker tilstede, som her ere udtalte, saa er det best hellere idag end imorgen at imødegaae dem, og der er som sagt ingen Betænkelighed med Hensyn til, at en saadan Bestemmelse skulde blive misbrugt, eller at der skulde ske Svig enten paa den ene eller paa den anden Maade. Den ærede Minister sagde, at der kunde være Grund til, efter hvad jeg tillod mig at udtale, at bestemme noget Andet med Hensyn til simple Obligationer end med Hensyn til Obligationer med Pant. Jeg maa dog dertil bemærke, at Obligationer uden Pant vare ikke det, jeg henpegede til; det var netop Obligationer med Pant; thi Obligationer uden Pant ere Folk just ikke saa tilbøielige til at ublaane deres Penge paa; Folk ville gjerne have en større Sikkerhed, end disse frembyde; derfor vilde de gjerne ublaane mod Pant, naar ikke Stempelovgivningen lagde Hindringer i Veien ved at vanskeliggjøre det for Vedkommende atter hurtigt at faae sine Penge, naar han kommer til at behøve dem. Derfor ere de Folk, som ville bruge deres Penge paa den ene eller anden Maade, utilbøielige til at laane netop, hvor der gives Pant, fordi de ikke hurtigt kunne faae Pengene igjen, og det let kunde sætte de Vedkommende i Forlegenhed. Derfor troer jeg ikke, at der trods Alt, hvad den ærede Minister har ansført, er nogen Grund til at udtale, at Regjeringen ikke vil gaae ind paa denne Lov. Her ligger intet Politisk i dette Lovforslag, her foreligger ligesom den rene, simple Omstændighed, at Lovforslaget indeholder en Lettelse for Pengeomsætningerne, uden at det er paavist, at det vil give noget Tab i finantse-

Henseende. Jeg skal derfor holde fast paa, at man ikke slipper Forslaget, og saa faaer man at see, hvorledes Regjeringen vil stille sig overfor det i sin Tid.

Indenrigsministeren: Af Agtelse for den ærede Rigsdagsmand, som nu havde Ordet, skal jeg dog udtrykkeligt udtale, hvad jeg ikke troede, jeg behøvede at gjentage, at jeg ikke kan erkende, at de Bemærkninger, den ærede Landstingsmand tidligere fremførte, bevise, at Loven ikke medførte noget økonomisk Tab. Det var en Forudsætning, en Formodning, den ærede Landstingsmand opstillede, men som i saa høi en Grad staaer i Strid med, hvad jeg fra mange andre Sider har bragt i Erfaring, at den ærede Landstingsmand ei maa tage mig det ilde op, naar jeg ikke af Hensyn til hans Autoritet tør stole paa, at det vilde forholde sig saaledes, som han meente. Hvis jeg kunde det, ja, saa stod Sagen anderledes; men Udtalelser fra Mænd, om hvem jeg — med al Agtelse for den ærede Landstingsmands Mening — maa antage, at de kunne have en begrundet Mening om de finantsele Resultater af Lovforslaget, have givet mig den Tro, at det er høist usikkert, hvor stor Afgangen vil blive, og de Tal, jeg før nævnte, vise netop, at man kun kan gjøre en løselig Calcul; de Tal, jeg nævnte, ere et Minimum og et Maximum fra 20,000 til 100,000 Rd. Det er disse Omstændigheder, hvorunder jeg fremhævede den finantsele Side af Sagen som en Grund, der talte mod Lovforslaget. — Den anden Side, hvorfra Sagen kan sees, og som er vigtigere, end flere ærede Medlemmer synes at være tilbøielige til at antage, angaaer det almindelige Spørgsmaal, hvortil man ved mange Lovforslag af denne Art bestandigt kommer tilbage, det, om man ikke maa anerkende, at man kun med en vis Sky skal nærme sig til de mere almindelige, vigtige og gennemgribende Love, om ikke Regjeringen, understøttet af Rigsdagen, har et naturligt Kald til at vaage over, at der ikke alt for let tages fat paa enkelte i og for sig mindre vigtige, men under givne Conjuncturer maa ske mere interessante Partier af mere omfattende Lovarbejder. Det er efter min fulde Overbeviisning meget